

2011. november 18-20.

Retriever Vadászkutya Egyesület

Hubertus verseny

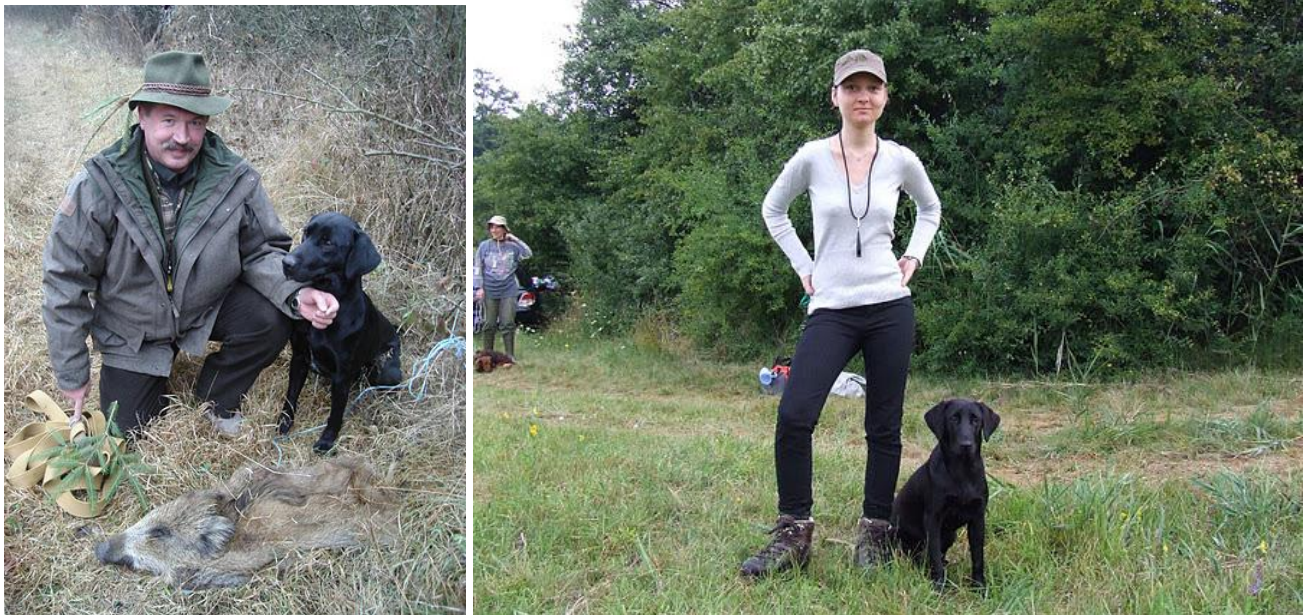
„A kutyák szólnak egymáshoz, az emberhez és a világhoz. Mindegyikük különböző jellem, eltérő egyéniség és más „világnézet”, ahogyan sokféle lelkivilágú ember létezik.”

Jilly Sára

A mai rohanó világban, amint egy kezdő, első kutyáival tapasztalatot szerző, nagy ambíciókat tápláló személy bekerül a kutyás világba, döntő többségben máris az élvonalban szeretné találni magát, kikerülve a számárlétra olykor nehéz, de sok értékes tudást magában rejtő lépcsőfokait. Azonban az elhivatott vadászberré váláshoz hasonlóan, itt is inkább a célhoz elvezető út a lényeges. Ha egy fiatal, tapasztalatlan Nimród a sikeres Vadászvizsgája után, saját vadászpuskáját megszerezvén, első terítékként máris az erdő királyára vágyik, ahelyett, hogy ezt megelőzően megismerné annak környezetét, helyes gondozását, s életmódját, ennek hiányában nem válhat igazi vadásszá. Ugyanez a gondolat megállja a helyét a kutyás életben is. Az apró örömeik a legbecsesebbek, amiket együtt tapasztalunk meg kutyánkkal a neve megtanításától, a közösen átélt vadászszезонokon át, az első versenygyőzelemig.

A vadászkutyákkal való szakszerű foglalkozás egy életforma. Sok munkát, hozzáértést, energiát, kitartást és szorgalmat igényel, ami mindenképp megtérül, hiszen egy vadászatokon vagy versenyeken eredményesen szereplő, fegyelmezett kutya igazi társunkká válhat. Ilyen és ehhez hasonló élmények kavargtak a fejemben, amikor elérkezett 2011 novemberében az egész évet lezáró Hubertus verseny, amely 2011. Év Fial Vadászkutyája és 2011. Év Vadászkutyája cím birtoklásáért folyt. A két napos versenyen megjelenő összetett feladatok vizsgálták a kutya fegyelmezettségét, a pontos, precíz munka minőségét, a gazdával való szoros kapcsolat meglétét, a bizalom mértékét, ami egyben előfeltételezi a kutya önálló munkára való képességét is. A megmérettetés igen szoros küzdelem után eldőlt és minden kutya teljesítményén érződött az egész éves kitartó munka és a fejlődés útja, amin mind a kutyák, mind a Gazdáik járnak a mindennapok során, hogy minél magasabb szintű vadászkutya társsal élhessenek együtt, s nem egymás mellett.

2011. Év Fial Vadászkutyája Gödöllői-Huncut Vadász Merész kutyám lett, egy igen szoros összecsapást követően. Hiszek ember és kutya egymásra találásában, s a mindennapok során úgy érzem, hogy egy kincset tartok magamnál. Egy még csiszolatlan gyémántot, akin még sokat kell faragni, hogy teljes mértékben kiteljesedhessen. A **2011. Év Vadászkutyája** díjat pedig **Gödöllői-Huncut Vadász Peti „Cefi”** érdemelte ki, aki az egész verseny alatt szoros együttműködésben, baráti módon működött együtt gazdájával, Szabó Endrével.

Reméljük, hogy a 2012-es évben rendezett pontversenyek és a még messzinek tűnő évet záró Hubertus verseny is hasonló izgalmakat, élményeket, eredményeket és sikereket tartogat, s egyre népszerűbbé válik a vadászkutyás világ. Ennek okából várunk szeretettel minden érdeklődőt, bármilyen nemű, fajtájú, korú és tudásszintű vadászkutyával, akik fontosnak tartják, hogy kutyájuk

fegyelmezett társukká válhasson, teljes életet élhessen és akár kiteljesedjen abban, amire kitenyésztették, hogy ne szakadjon meg a vadászat nagy múltú, ősi hagyománya.

Joó Katalin

Retriever Vadászkutya Egyesület

